

Domu.

1.

Solnce se koplje
v snegu planin . . .
Meni pa vstaja
v duši spomin.

Snežec leskeče
kakor srebró . . .
Moj pa spomin je
čisto zlató.

Sredi med zlatom
demant žari . . .
Demant žareči,
dom moj, si ti.

2.

V plašč večerni se zavil je
beli dan.
S solncem legel bo k počitku
v ocean.

In z nočjo bo legla v dušo
misel mi . . .
In ta misel, lepa misel,
dom, boš ti! —

V misli lepi, v misli sladki
bom zaspal . . .
In ta misel bo spet v duši,
ko bom vstal —

In tako obnavljam misli
dan za dnev;
kdaj pa misel bo resnica —
sam ne vem.

J. Polák.



Živali.

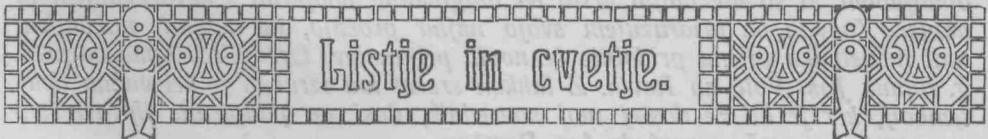
19. Petelin.

V kurji družbi je kokot
ljub in spoštovan gospod;
vodi jo kot general,
vlada modro ji kot kralj.

Če nevarnost ji preti,
prvi on pozor kriči,
zgodaj zjutraj pa na glas
kliče, kdaj je vstati čas.

Mnogo sitnosti ima,
če družino v svet pelja:
Pišče mlado tam kriči,
ker črvička se boji,
tamkaj kura spet reglja,
ker v daljavi vidi psa. —
On pa leta in miri,
črve išče in mori,
sam pa lakoto trpi. —

Maksimov.



Modrost v pregovorih, domačih in tujih.

Krmežljav.

Krmežljavcu se vse krmežljivo zdi.

Kres.

Bodi gruden, bodi kres, kadar zebe, neti
les! — Bodi sv. Katarina, bodi kres, kadar
je mrzlo, neti les!

O kresi se dan obesi.

Kri.

Mlada kri mirno ne stoji.

Mlada kri pogum budi.

Mlada kri rada vzkipi.

Kri mlada pravi: skočiva! — stara pa: po-
sediva!

Kri ni voda.

Krivica.

Bolje je krivico trpeti kot krivico delati.

Kar je danes krivica, ni jutri pravica.